

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

TEMPORADA
DE CONCERTS

2011
2012

09

Programa de mà
16, 17 i 18 de desembre de 2011

CONCERT DE NADAL

Kirill Karabits director • **Nikolai Demidenko** piano

L'AUDITORI

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat
www.obc.cat

AUDITORI·SIMFÒNICA

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

GENER 12

divendres 6 21h

dissabte 7 19h

diumenge 8 11h

Sala 1 Pau Casals

Preus de 20 a 45 €

EL CONCIERTO DE ARANJUEZ

ROSSINI *La gazza ladra*

RODRIGO *Concierto de Aranjuez*

OLTRA *Simfonia Esparsa*

RAVEL *Ma mère l'oye*

Edmon Colomer director · Xuefei Yang guitarra

GENER 12

divendres 13 21h

dissabte 14 19h

diumenge 15 11h

Sala 1 Pau Casals

Preus de 20 a 45 €

EL MÓN LÍRIC DE STRAUSS

MOZART *Simfonia núm. 39*

STRAUSS *Lieder Waldseligkeit, Ruhe meine Seele, Caecilie*

Dansa i Escena final de l'òpera *Salomé*

Hartmut Haenchen director · Angela Denoke soprano

AUDITORI·CONTEMPORÀNIA

TEMPORADA bcn216

DESEMBRE 11

dimarts 20 20.30h

Sala 2 Oriol Martorell

Concert **gratuït**

COMPOSITORS A BARCELONA: SCIARRINO

Obres de SALVATORE SCIARRINO

bcn 216

Jordi Prat i Coll director d'escena · Marta Valero mezzosoprano

AUDITORI·MUSEU

TALLER DE NADAL

DESEMBRE 11

divendres 23 i

dimecres 28

de 10h a 13.30h

Museu de la Música

Preu 8 €

ELS PASTORS MÚSICS

Visita dinamitzada + taller. Si vols conèixer quins són els instruments musicals relacionats amb el Nadal, el museu t'ajudarà a construir-ne un per acompanyar les nades. Per a nens a partir de 6 anys. Places limitades. Informació i inscripcions a www.museumusica.bcn.cat

AUDITORI·EDUCA

CONCERTS EN FAMÍLIA

DESEMBRE 11

dimecres 28 i

dijous 29

11h i 12.30h

Sala 2 Oriol Martorell

Preu adults 11 €

D'1 a 14 anys 9 €

MA, ME, MI... MOZART!

Sis músics amb instruments de corda pinçada, acordió, clarinet baix, violí, veu i flugel interpreten Mozart. Un concert especialment dissenyat per als més petits.

Cat **M**úsica

Catalunya Música amb l'OBC

Segueix el concert en directe per Catalunya Música, els diumenges a les 11 h.

En diferit pel canal d'internet catclassica.cat, els dimarts a les 21 h.

O bé recupera l'àudio a qualsevol hora a catmusica.cat.

Pots preparar l'audiència escoltant el programa Guia d'orquestra, els dijous a les 23 h. i els diumenges a les 9 h., o sempre que vulguis a catmusica.cat.

DESEMBRE 11

DIVENDRES 16 | 21h · DISSABTE 17 | 19h · DIUMENGE 18 | 11h

Sala 1 Pau Casals

09

CONCERT DE NADAL

Kirill Karabits director · **Nikolai Demidenko** piano

Erik Satie (Honfleur, França 1866 - París 1925)

Gymnopédie núm. 3 (núm. 1 segons Debussy) (1888)

Orquestració de Claude Debussy (1896)

Frédéric Chopin (Zelazowa-Wola, Polònia 1810 - París 1849)

Concert per a piano i orquestra núm. 2 en fa menor, op. 21 (1829-1830)

Maestoso

Larghetto

Allegro vivace

Nikolai Demidenko piano

Erik Satie (Honfleur, França 1866 - París 1925)

Gymnopédie núm. 1 (núm. 3 segons Debussy) (1888)

Orquestració de Claude Debussy (1896)

Piotr Ílitx Txaikovski (Votkinsk, Rússia 1840 - Sant Petersburg 1893)

El Trencanous, op. 71. Segon acte (1891-1892)

Andante

Andante con moto

Divertiment: La xocolata

Dansa àrab: El cafè

Dansa xina: El te

Dansa russa: Trépack

Dansa dels mirlitons

La mare cigonya i els pollets

Vals de les flors

Pas de deux: Andante maestoso

Variació I: Tempo di Tarantela

Variació II: La dansa de la fada ensucrada

Coda

Vals final i Apoteosi

La durada aproximada del concert és
de 70 minuts, més una pausa de 20 minuts.

Programa presentat per

Per gaudir millor del concert, apagueu els mòbils i desactiveu tota mena d'alarmes sonores. Conteniu, en tant que us sigui possible, els estossecs. L'ús d'un mocador redueix notablement l'impacte acústic.

CONCERT DE NADAL

Sota el guiatge del pianista rus Nikolai Demidenko (Aniskino, 1955), que torna a L'Auditori després d'una inesperada presentació l'any passat en substitució del noruec Leif Ove Andsnes, i sota la batuta del jove director ucraïnès Kirill Karabits (Kíev, 1976), l'OBC ofereix aquest cap de setmana un programa d'estètica molt en sintonia amb les dates actuals. Música d'exquisida volada lírica i romàntica, que té en el piano el protagonista indiscutible i que s'obrirà sota el delicat influx de les *Gymnopédies* d'Erik Satie (Honfleur, 1866 – París, 1925).

Les *Gymnopédies* de Satie són tres peces breus per a piano que per a molts són les precursors de la música ambient.

Precursor del minimalisme, el serialisme, l'impressionisme i la música repetitiva, Satie va compondre, quan tenia 22 anys, tres brevíssimes i etèries joies per a piano el nom de les quals feia referència directa a les danses dels joves espartans, nus sota el sol del Peloponès, a l'antiga Grècia. Escrites a partir de la lectura de *Salambó*, de Flaubert, a través d'aquestes atípiques i desafiadors partitures, sovint considerades precursors de les sonoritats *ambient*, Erik Satie va explorar un nou angle, una nova manera d'acostar-se a la música.

Les *Gymnopédies* es van publicar a París el 1888, però el cert és que no van començar a adquirir una veritable popularitat fins a uns anys més tard, quan Claude Debussy (Saint-Germain-en-Laye, 1862 – París, 1918) va decidir dotar-les de volada

orquestral com una manera de donar a conèixer el treball del seu amic Satie, que passava per una situació financera endèmicament desesperada. Debussy, que en aquell moment ja gaudia d'una popularitat creixent, va seleccionar només dues de les composicions, la primera i la tercera, i va rebutjar la segona perquè la va considerar inadequada per transcriure-la en orquestra. En aquest procés, no obstant això, el compositor va alterar l'ordre de les partitures, i així, la que en la seva versió original per a piano era la primera, en la seva versió orquestral es va transformar en la *Gymnopédie* núm. 3, i la que inicialment ocupava aquesta numeració va quedar com a *Gymnopédie* núm. 1. Totes dues es van estrenar al febrer del 1897 i amb el temps –anys més tard, encara que amb molta menys fortuna, altres compositors es van encarregar d'orquestrar també la partitura que va deixar pendent Debussy– es van acabar convertint en les obres més conegudes i interpretades d'un músic utòpic, calidoscòpic i contradictori.

En aquesta audició, les *Gymnopédies* núm. 1 i núm. 3 –“lenta i greu” la primera, “lenta i dolorosa” la segona– envoltaran, a manera de preludi i coda, el que serà l'eix de l'audició: el melòdic i romàntic *Concert per a piano i orquestra* núm. 2 *en fa menor*, op. 21 de Frédéric Chopin (Zelazowa-Wola, Polònia, 1810 – París, 1849), autor que el pianista Nikolai Demidenko ha convertit en una de les seves grans especialitats.

Encara que catalogat en segon lloc, perquè es va publicar més tard, el *Concert en fa menor* és, en realitat, el primer dels dos únics concerts que va escriure Chopin i, per tant, anterior al *Concert* núm. 1, op. 11,

que l'OBC va interpretar la temporada passada. Dedicat a la comtessa Delfina Potocka, va ser estrenat pel seu propi autor el 17 de març de 1830 al Teatre Nacional de Varsòvia, només vuit mesos abans d'emprendre un viatge d'estudis a Viena i París que el va allunyar definitivament de Polònia.

De la mateixa manera que el *Vals* op. 70, núm. 3 i el *Concert en mi menor*, Chopin va escriure aquesta obra –d'accents més dramàtics que la que la segueix– sota l'influx de la seva passió juvenil per un estudiant de cant del Conservatori de Varsòvia, Konstanze Glakowska (1810-1880), a qui va dedicar el segon moviment de la partitura, amb una atmosfera poètica i emotiva que constitueix un preludi inequívoc dels seus futurs *Nocturns*. Així ho va expressar el mateix compositor en una carta adreçada al seu amic Tytus Woyciechowski en una carta datada el 3 d'octubre de 1829: "Potser desafortunadament, tinc el meu propi ideal, al qual serveixo en silenci des de fa mig any, amb el qual somio i en record del qual he compost l'*Adagio* del meu nou concert". L'obra s'obre amb un primer moviment, *Maestoso*, que, després de l'àmplia introducció orquestral que exposa els dos temes principals, deixa pas a un piano ardent i fastuós en primer lloc, i més sentimental i ornamentat a continuació. El tercer moviment (*Allegro vivace*), d'una gran mesura instrumental per al pianista, exposa dos temes, el segon dels quals evidencia una altra de les constants de l'obra de Chopin, el nacionalisme musical, que irromp sota el ritme característic d'una masurca.

A través del piano Chopin va construir un món poètic molt influent en la creació posterior

Música, en definitiva, elegant i refinada que comparteix amb el posterior Concert núm. 1 l'expressivitat brillant i el virtuosisme de l'instrument solista, al qual atorga un paper absolutament dominant i protagonista en detriment de l'orquestra, relegada voluntàriament –i no per falta de recursos– a un segon pla. I és que, a través del piano, instrument al qual va arribar d'una forma gairebé autodidacta, Chopin va saber construir un món poètic de melodia que va exercir una enorme influència en la creació pianística que es va escriure més endavant. Entre aquesta creació, la de Debussy. I, per què no, també la de Satie, les *Gymnopédies* del qual sembla que també s'imbueixen de la màgia aclaparadora dels *Nocturns*.

I si aquestes manllevien el nom de les dances que els joves espartans executaven en honor dels déus, el concert acabarà amb una música concebuda per al moviment i que avui, gairebé 120 anys després de la seva estrena, constitueix un dels ballets més coneguts i populars del repertori i un referent ineludible en aquestes dates: el deliciós *Treçanous*, op. 71, de Piotr Ílitx Txaiovski (Kamsko-Votkinsk, Rússia, 1840 – Sant Petersburg, 1893).

Txaiovski va compondre aquesta partitura per encàrrec del director dels Ballets Imperials, Ivan Vsevolozhski, a partir d'una adaptació d'Alexandre Dumas (pare) del conte *El treçanous i el rei dels ratolins*, d'Ernst Theodor Amadeus Hoffmann. Amb coreografia atribuïda a Marius Petipa, el ballet va pujar a escena per primera vegada al Teatre Mariinski de Sant Petersburg el 6 de desembre de 1892, només onze mesos abans que morís el seu autor.

La història ha fet del *Treçanous* un dels ballets més populars del repertori clàssic i,

sens dubte, el més interpretat en aquestes dates, tant en la versió escènica com en la més coneguda encara lectura orquestral, presentada sota la forma d'una deliciosa *suite* de concert (op. 71a), estrenada amb un gran èxit uns mesos abans que el mateix ballet i que té com a base les pintoresques "dances tradicionals" del segon acte.

El *Trenca-nous* de Txaikovski evoca amb elegància l'esperit nadalenc des dels primers compassos.

En aquesta ocasió, no obstant això, l'OBC interpretarà íntegrament aquesta segona part de l'obra, que precisament per aquesta circumstància és la més popular i reconeixible pel públic. En aquest acte, Clara i el príncep arriben al regne de la Fada (o Reina) dels Dolços, que organitza en honor seu una gran festa durant la qual tenen lloc un seguit de danses que s'identifiquen amb

diferents països i cultures. En un ordre que pot variar segons el muntatge, se succeeixen una *Dansa espanyola*; la trepidant *Dansa russa (Trepak)*; la lànguida *Dansa àrab*, amb un ensucrat accent oriental; la divertida, encara que en el fons gens asiàtica, *Dansa xinesa*; la *Dansa de la fada ensucrada*, que destaca per una utilització inusual de la lluminosa celesta, un instrument que Txaikovski va ser pioner a utilitzar, i la popular *Dansa dels mirlitons*, nom extret d'una joguina musical. Després d'aquestes evocacions infantils, arriba un passatge amb un to líric més profund, el *Vals de les flors*, el bell tema central del qual canten els corns. El final del *Trenca-nous* pot canviar segons les representacions, però en qualsevol cas les bellíssimes notes de la partitura de Txaikovski constitueixen un referent ineludible en aquestes dates que evoca amb elegància l'esperit nadalenc des dels primers compassos.

Ana Maria Dávila

TV3 amb L'Auditori

PROGRAMA

09

Erik Satie/ Claude Debussy

Gymnopédie nùms 1 i 3

- Orquestra Simfònica de St. Louis
Leonard Slatkin, director / Telarc (1983)
- Orquestra Filharmònica de Londres
Bernard Herrmann, director / London (1971)
- Orquestra Filharmònica de Monte Carlo
Lawrence Foster, director / Teldec (1993)
- Orquestra de Concerts Lamoureux
Yukata Sado, director / Erato (2000)

Frédéric Chopin

Concert per a piano i orquestra núm. 2 en fa menor, op. 21

- Orquestra Philharmonia
Nikolai Demidenko, piano · Heinrich Schiff, director / Hyperion (1993)
- Orquestra Filharmònica de Londres
Claudio Arrau, piano · Eliahu Inbal, director / Philips (1970)
- Polish Festival Orchestra
Krystian Zimerman, piano i direcció / Deutsche Grammophon (1999)
- Symphony of the Air
Arthur Rubinstein, piano · Alfred Wallenstein, director / RCA (1958)
- Orquestra Simfònica de Montreal
Martha Argerich, piano · Charles Dutoit, director / EMI (1998)

Piotr Txaikovski

El Trencauous, op. 71. Segon acte

- Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam
Antal Dorati, director / Philips (1977)
- Orquestra del Teatre Mariinski de Sant Petersburg
Valeri Gergiev, director / Philips (1998)
- Royal Philharmonic Orchestra
Artur Rodzinski, director / Westminster (1956)
- Orquestra Simfònica de Londres
André Previn, director / EMI (1972)

Concerts de l'OBC per rne

Podeu tornar a sentir aquest programa, connectant amb Ràdio Clàssica el diumenge 25 de desembre a les 20 h.

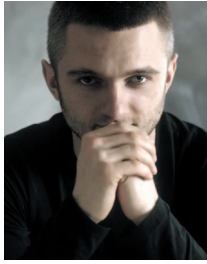
R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clàssica
rne

Kirill Karabits director

Fill d'un compositor ucraïnès, va estudiar direcció i composició a l'Acadèmia Lysenko i a la Txaikovski de Kiev. L'any 1995 va marxar a Viena per estudiar a l'Escola Superior de música i, més tard, a l'Acadèmia Bach de Stuttgart, amb Helmut Rilling i Peter Gulke. Karabits ha estat director assistent de l'Orquestra del Festival de Budapest durant dues temporades, principal director invitat de la Filharmònica d'Estrasburg i director associat de la Filharmònica de Ràdio França. La temporada 2010-11, en el seu segon any com a director principal de la Simfònica de Bournemouth, va fer el seu primer enregistrament per a Naxos, amb música de Rodion Shchedrin i, actualment, enregistra una sèrie de CD per a Onyx Classics.

Com a convidat ha dirigit, entre d'altres, la Filharmònica de Londres, les simfòniques de la BBC i de Bamberger, la Royal Philharmonic i la Philharmonia de Londres, la SWR- Sinfonieorchester de Baden-Baden, la Nacional danesa i les filharmòniques dels Països Baixos i de Rotterdam, en escenaris tan importants com el Concertgebouw d'Amsterdam, el Tivoli Concert Hall de Copenhagen o el Konzerthaus de Berlín i amb solistes com ara Paul Lewis, Jen-Yves Thibaudet, Gil Shaham, Vadim Repin, Joshua Bell, Nikolai Lugansky i Arcadi Volodos. També ha participat en el Kissinger Sommer Festival i en el Snape Proms d'Aldeburgh amb la Britten-Pears Orchestra. Als Estats Units va debutar l'any 2009 dirigint la Simfònica de Houston i la Filharmònica de Los Angeles al Hollywood Bowl, al Grant Park de Chicago i al Festival d'Aspen. El 2010 va tornar per dirigir les orquestres de Minnesota, San Francisco i Washington i al Japó va dirigir la Simfònica de Tòquio.

En l'àmbit operístic ha dirigit *Don Giovanni* a l'English National Opera, *Un ballo in maschera* a l'Òpera Nacional del Rin, *Idomeneu* a la de Lorraine, *Eugène Onegin* al Festival de Glyndebourne i *La Dama de piques* amb la Filharmònica de Luxemburg. Actualment, continua amb els seus estudis de doctorat a Viena, investigant sobre composicions de l'arxiu redescobert a la Berliner Sigakademie, peces gairebé oblidades com ara la *Passió segons sant Joan* de C. Ph. E. Bach, o la *Pastorelle en Musique* de Telemann que la Barroca Capella Leopoldina va interpretar al Festival de Gmunden i al Musikverein de Viena.

Kirill Karabits dirigeix l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Nikolai Demidenko piano

Demidenko va estudiar amb Dmitri Bashkirov al Conservatori de Moscou. L'any 1976 va ser premiat al Concurs Internacional de piano de Montreal i l'any 1978 al Txaikovski de Moscou; actualment és professor convidat de la Universitat de Surrey i resideix a Espanya des del 2008. Ha actuat amb les millors orquestres d'arreu del món com ara les simfòniques de Londres, de Dinamarca, Sao Paulo, Singapur, BBC escocesa i Ràdio Suècia, les filharmòniques de Londres, Israel i Sant Petersburg, la Camerata Acadèmica de Salzburg i la Simfonia de Varsòvia. També l'han dirigit mestres tan prestigiosos com sir Andrew Davis, Andrei Boreyko, Vladimir Fedoseyev, Thierry Fischer, Daniel Harding, Manfred Honeck, Mariss Jansons, Gianandrea Noseda, Gerad Schwarz, Yuri Termikanov i Osmo Vanska.

En recital ha tocat, entre d'altres, a les ciutats de Toronto, Amsterdam, Praga, Hong Kong, Sydney, Adelaide, Brisbane, San Francisco, Sant Petesburg, Vancouver i Zagreb i ha participat als festivals de Cambridge, Salisbury, Hanty Mansijsk, Chopin de París, Dusznicki, Valldemossa i el de música de cambra d'Oslo, a més d'actuar tots els anys a la Herkulesaal de Munic. L'any 2001 va debutar en recital a Nova York i a Los Angeles Performing Arts Center i les seves actuacions als grans escenaris de Londres són ara freqüents, com és el cas de la seva participació en el Festival de guanyadors dels Premis Gramophone al Wigmore Hall i en el Cicle Chopin del Barbican.

Demidenko ha enregistrat per a Hyperion obres d'autors com ara Chopin, Bach-Busoni, Clementi, Liszt, Mussorgski, Rakhmàninov, Schubert i Schumann, les *Variacions Diabelli* de Beethoven i concerts per a piano i orquestra de Medtner, Scriabin, Txaikovski i Weber, a més de la integral de Prokófiev amb l'Orquestra Simfònica de Londres. Per alguns d'aquests CD ha rebut importants premis: Gramophone, Classic CD, el premi alemany de la crítica i el premi especial Chopin. Recentment, ha actuat amb la Camerata de Salzburg, la Deutsche Kammerphilharmonie, la Royal Philharmonic, l'Orquestra Nacional de França, la BBC de Gales, les simfòniques de Londres, Bournemouth, i Sao Paulo, l'Hallé Orchestra, la Santa Cecília de Roma, la Royal Liverpool, les filharmòniques d'Israel i Hèlsinki i la de Sant Petersburg amb Termikanov. També té previst tocar properament, entre d'altres, amb la BBC de Gal·les, l'Orquestra del Festival de Budapest, la Simfònica Nacional Danesa, la Filharmònica de Sant Petersburg, les simfòniques de Melbourne i Singapore i la Nacional de França, i farà una gira per Anglaterra i Irlanda amb la Simfònica de Praga.

Nikolai Demidenko va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada el mes d'abril del 2010 interpretant el *Concert per a piano i orquestra núm. 4* de Rakhmàninov.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC es va fundar l'any 1944 sota la direcció del mestre Eduard Toldrà. L'any 1962, Rafael Ferrer pren el relleu fins l'any 1967. Des de llavors i fins a l'actualitat, l'OBC ha comptat també com a titulars amb els mestres Antoni Ros Marbà (1967-1978, 1981-1986), Salvador Mas (1978-1981), Franz-Paul Decker (1986-1991), García Navarro (1991-1993), Lawrence Foster (1996-2002), Ernest Martínez Izquierdo (2002-2006) i Eiji Oue (2006-2010). Des de la temporada 2010-11 el director titular n'és Pablo González.

En els més de 66 anys de trajectòria, l'OBC ha programat nombroses estrenes i ha realitzat diversos enregistraments discogràfics amb Decca, EMI, Auvidis, Koch, Claves, Naxos, Telarc i BIS, entre d'altres, amb obres de Montsalvatge, Gerhard, Falla, D'Albert, Albéniz, Donhány, Bartók, Bizet, i Rodrigo, amb intèrprets destacats del panorama internacional. L'OBC ha guanyat el Grammy Llatí al "Millor àlbum de música clàssica" en tres ocasions: l'any 2000 amb el CD *La Dolores*, l'any 2004 amb el CD *Carmen Symphony* i l'any 2006 amb el CD *Rhapsody in blue*. Últimament, l'OBC ha enregistrat, entre d'altres, *El Concierto de Aranjuez*, amb la destacada solista de guitarra Xuefei Yang, per a la discogràfica EMI, i també una monografia d'Albéniz, amb el segell Tritó.

D'altra banda, l'OBC ha mantingut una activitat artística continuada a l'estranger, amb gires per diferents països d'Europa, Àsia i Estats Units. Aquestes gires li han permès actuar en sales de renom com el Carnegie Hall de Nova York i prendre part en festivals internacionals com el Proms al Royal Albert Hall de Londres.

Han col·laborat amb l'OBC directors i solistes de gran renom com Elihu Inbal, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim, Christopher Hogwood, Ton Koopman, Michel Plasson, Emmanuel Krivine, Leonard Slatkin, Dmitri Kitajenko, Giovanni Antonini, Yakov Kreizberg, Stéphane Denève, Josep Pons, Marc Minkowski, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Shlomo Mintz, Arcadi Volodos, Montserrat Caballé, Alicia de Larrocha, Misha Maisky, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Hilary Hahn, Michel Camilo, Ute Lemper, Gidon Kremer, Truls Mørk, Sarah Chang, Viktoria Mullova, Violeta Urmana, Nicholas Angelich, Till Fellner i Vadim Repin, entre molts d'altres.

Dins del marc de col·laboració entre l'OBC i el Gran Teatre del Liceu, l'OBC ha interpretat en aquest teatre, en versió de concert, les òperes *El Jugador* de Prokófiev i la poc interpretada *Daphne* de Strauss, amb gran èxit de públic i crítica.

L'OBC té el compromís de divulgar la música clàssica i contemporània de totes les cultures i tendències, donant prioritat a la difusió dels compositors catalans. Al mateix temps, l'OBC participa activament en els concerts escolars i les diverses activitats que organitza el Servei Educatiu de L'Auditori.

L'OBC està integrada en el Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, format per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Des de l'any 1999, té com a seu pròpia L'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo.

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Pablo González Director Titular

Primers violins

Mauro Rossi*, principal concertino invitat
Cristian Chivu, concertino associat
Raúl García, assistent concertino
María José Aznar
Sarah Bels
José Valentín Centenero
Walter Ebenberger
Ana Isabel Galán
Natalia Mediavilla
Katia Novell
María Pilar Pérez
Anca Ratiu
Jordi Salicrú
Jozef Toporcer

Segons violins

Alexandra Presaizen, solista
Jindrich Bardon, assistent
Emil Bolozan, assistent
María José Balaguer
Hug Bosch
Jana Brauningner
Patricia Bronisz
Assumpta Flaqué
Mireia Llorens
Melita Murgea
Antoni Peñá
Josep Maria Plana
Robert Tomàs
Inés Sanchis*

Violes

Ashan Pillai, solista
Josephine Fitzpatrick, assistent
Franck Heudiard
Christine de Lacoste
Sophie Lasnet
Michel Millet
Miquel Serrahima
Jennifer Stahl
Andreas Süßmayr
Ricardo Martínez del Fresno*

Violoncels

José Mor, solista
Nabí Cabestany, assistent
Vincent Ellegiers, assistent
Núria Calvo
Lourdes Duñó
Jaume Güell
Olga Manescu
Linda d'Oliveira
Jean-Baptiste Texier
Marc Galobardes*

Contrabaixos

Christoph Rahn, solista
Eric Rigau, assistent
Dmitri Smyshlyayev, assistent
Jonathan Camps
Apostol Kosev
Josep Mensa
Albert Prat

Flautes

Beatriz Cambrils
Christian Farroni, assistent
Ricardo Borrull, flauti

Oboès

Disa English, solista
José Juan Pardo
Dolors Chiralt, assistent
Molly Judson, corn anglès

Clarinets

Larry Passin, solista
Francesc Navarro
Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b
Alfons Reverté, clarinet baix

Fagots

Silvia Coricelli, solista
Noé Cantú
Thomas Greaves, assistent
Slawomir Krysmalski, contrafagot

Trompes

Juan Manuel Gómez, solista
Joan Aragó
Juan Conrado García, assistent solista
David Bonet
David Rosell, assistent

Trompetes

Mireia Farrés, solista
Angel Serrano**, solista
Francesc Morales
Javier Navasquillo*
Javier Barberá, assistent
Adrián Moscardó

Trombons

Eusebio Sáez, solista
Vicent Pérez
Gaspar Montesinos, assistent
Raul García, trombó baix
Miquel Montañés*, trombó baix

Tuba

Pablo Manuel Fernández

Timbales

Gratiniano Murcia

Percussió

Roxan Jurkevich, assistent
Joan Marc Pino, assistent
Juan Francisco Ruiz
Ignasi Vila

Arpa

Magdalena Barrera
Esther Pinyol*

Celesta

Dolors Cano*

Encarregat d'Orquestra

José Valentín Centenero

Responsable de Documentació Musical
Begoña Pérez

Regidor

José Antonio García

Personal d'escena

Joan Luis
Ignasi Valero

* col·laboradors

** en aquest programa

Bones Festes

SELECTA XV, SABOR DE L'ANY 2011

L'única cervesa extra
escollida 2 anys consecutius
SABOR DE L'ANY
pels consumidors.

6,2° San Miguel recomana el consum responsable.

Estudi Sabor del Año elaborat per TRYP Network entre octubre i novembre del 2010.